

NL

Hoewel een palmboom vandaag de associatie met exotische oorden oproept, waarbij we onmiddellijk denken aan vakantie en witte stranden, kent het al sinds de bijbel een oeroude symboliek van rechtvaardigheid, zege en onsterfelijkheid. Bovendien is het ook een zonnelymbol en symbool voor het paradijs bij uitstek. 'Re-Imaging a Palm Tree': of hoe zonder anekdotisch te worden tot de essentie van beeld en betekenis te gaan, weg van alle overbodigheid, geeft dan ook een van de hoofdthema's in het werk van Hanne Van Dyck weer, dat steeds gelaagd is op verschillende niveaus. Een zo zuiver mogelijke weergave van oersymbolen op een eigentijdse manier is wat haar interesseert.

Reizen en wandelingen vormen vaak een van de uitgangspunten voor haar werk en zijn soms letterlijk aanwezig. Daarbij staat het letterlijk en figuurlijk 'in de plek zijn' centraal. De band met de plaats en de geschiedenis ervan zorgen niet alleen voor een gelaagdheid maar ook voor verschillende interpretaties. Op die manier kan het beeld op een andere manier bestaan dan dat het zich aan ons in de werkelijkheid voordoet en tot een eigen artistieke realiteit verworden. Daarbij worden uiterlijke verschijningsvormen en de grenzen ervan afgetast en nagegaan. De vertrouwde betekenis wordt ontwricht en het beeld wordt uit zijn context gehaald.

Tijd, ruimte, tekst, stilte, landschappelijkheid zijn slechts enkele van de thema's die achter en in haar werk schuilgaan. Daarvoor hanteert Hanne Van Dyck bergen, de zee, een bos, regenbogen, wolken... Nu eens maakt ze gebruik van zeer duurzame materialen, zoals bijvoorbeeld een kokosnoot, het symbool van de vruchtbaarheid, die bestaat uit glas en cement. Dan weer zijn de werken zeer fragiel: bijvoorbeeld een papier met vouwen erin, waarbij die plooien (niet alleen als plooien/sporen in het beeld maar ook van de tijd) ons confronteren met tegelijkertijd het (onder)breken en het samenstellen (componeren) van het beeld. Op die manier wordt het beeld gepersonifieerd.

Tekst en beeld gaan perfect in elkaar op. Opmerkelijk is dat wanneer Hanne Van Dyck tekst in haar werk integreert, die tekst een objectmatig, als het ware sculpturaal gehalte krijgt. Als een werk op zich bestaat. Kleur heeft steeds een zeer specifieke betekenis – denken we maar aan de 'Kleurenleer' van Goethe waarbij bijvoorbeeld magenta een spirituele kleur was en niet gevonden kon worden in het zichtbare spectrum. Vaak vertrekkende van de natuur of natuurlijke principes geeft ze aan hoe die natuur telkens weer bepaald is door de cultuur. Alles is trouwens perceptie. De ruimte waarin de werken van Hanne Van Dyck worden geëxposeerd, vormen telkens weer een onderdeel van haar werk en integreren zich er feilloos in.

Inge Braeckman, 2016

ENG

Although a palm tree today evokes associations with exotic places, where we immediately think of vacation and white beaches, already since the bible it knows an ancient symbolism of justice, victory and immortality. Besides, it is also a sun symbol and the eminent symbol of paradise. 'Re-Imagining a Palm Tree': or how, without becoming anecdotal, to go to the essence of an image and meaning, away from all superfluity, it provides one of the main themes in the work of Hanne Van Dyck, which is always layered on different levels. The most pure reproduction of primal symbols in a contemporary way is what interests her.

Travelling and hiking often function as one of the starting points for her work and are sometimes literally present. In this process, being literally and figuratively 'in this place' takes centre stage. The bond with the place and its history not only provide a stratification but also different interpretations. In this way the image can exist in an other way than it is shown to us and can become its own artistic reality. Hereby external appearances and its borders are being considered and explored. The familiar meaning gets disrupted and the image is taken out of context.

Time, space, text, stillness, surrounding are just some of the themes that hide behind and in her work. Therefore Hanne Van Dyck uses mountains, seas, forests, rainbows, clouds, ... Sometimes she makes use of very sustainable materials, like for example a coconut, the symbol of fertility, made out of glass and cement. Sometimes her works are very fragile: for example a paper with folds in it, where these folds (not only as folds/traces in the images but also in time) confront us simultaneously with breaking (interrupting) and assembling (composing) the image. In this way the image gets personified.

Text and image merge perfectly together. It is remarkable when Hanne Van Dyck integrates text in her work, this text gets an object-like, as it were sculptural quality. Like a work in itself. Color always has a very specific meaning - just think about the 'Color Theory' by Goethe, where for example magenta was a spiritual color and couldn't be found in the visible spectrum. Often starting from nature or natural principles she suggests how this nature is over and over again defined by culture. Besides everything is perception. The spaces where Hanne Van Dyck's works are exhibited always become a component of her work and are integrated flawlessly in it.

Inge Braeckman
Translated by Jonathan Beaton
2016